

убѣждавалъ съгражданы тѣ си на съгласіе между имъ и на борба съ непріятеля. Фивяны тѣ, които съзнали то-же опасностъ та, съединили са съ Аѳиняны тѣ и, въ 338 год. до Р. Х., посрѣшнѣли Македоняны тѣ въ *Херонейска ша* равнина въ Беотія. Филиппъ станѣлъ срѣщо Аѳиняны тѣ, осемнадесетъ-годишнѣй тѣ му сынъ *Александръ* срѣщо Фивяны тѣ. Мѣжестенно са сразявали Гърцы тѣ, но „Свещенна та дружина“ на Фивяны тѣ, която състояла изъ 400 души, была унищожена; а Аѳиняны тѣ смачкало напѣванье то на Македонска та фаланга — и сичка та грѣцка войска са обрѣнѣла на бѣгъ.

Филиппъ твърдѣ много са зарадвалъ за побѣда та при Херонеа. Но за негова честь трѣба да са каже, че тамъ той показалъ себеси твърдѣ умѣренъ и истинно благороденъ. Нѣкои си го съвѣтовали да разсыпе Аѳиняны, но той отхвърлилъ таквози предложеніе. „Какъ! казалъ той: азъ толкози извършихъ за слава та и, слѣдъ туй, трѣба да развалъ театра на слава та!“ Наистина, Аѳиняны тѣ изгубили Херсонесъ, почти сички тѣ островы и са лишили отъ преобладаванье то по море, но самѣй тѣ тѣхенъ градъ останѣлъ безъ македонскій гарнизонъ. Съ Фивяны тѣ Филиппъ постѣпилъ много по сурово, защото изъ-най-напредъ Фивяны тѣ държали страна та на Спарта. Той поставилъ македонскій гарнизонъ въ крѣпость та Кадмеа, отдалъ самы тѣ Фивы подъ началство то на преданныя на македоняны тѣ гарнизонъ отъ 300 хора; много отъ филипповы тѣ непріятели были испѣдени и доро съ смъртъ наказаны. Непродължително было могущество то на Фивяны тѣ, напусто са трудили Пелопидъ и Епаминондъ.

Филиппъ не рачилъ да разбіе сила та на Гръція, на-противъ, той искалъ да са въсползова отъ нея за походъ въ Азіа противъ персидска та имперія. Той са обхождалъ съ Гърцы тѣ, колкото можалъ, кротко и снисходително, съ тѣзи особито цѣль, за да не имъ са покаже царско то едновластіе несносно. Въ общото събраніе на депутаты тѣ отъ сички тѣ страны на Гръція което